

VERKALÝÐS BLAÐIÐ

Málgagn Einingarsamtaka kommúnista (marx-leninista)

Verð kr. 150

Hvað er að gerast í Kína? **6**

Akureyri: Angur og áhyggjur Jóns

Jón Helgason, formaður Verkalýðsfélagsins Einingar við Eyjafjörð, á í vandræðum með að halda andliti og virðingu gagnvart Einingarfélögum. Tak hans á stjórnartaumum er laust í hendi. Hann missti t.d. stjórn á félagsfundi á Akureyri í haust og var skikkaður til að halda vinnustaðafundi um afturköllun samninga og kjaramál.

En þrátt fyrir að Jón kvæði ist að halda "seríufundi" á helstu vinnustöðum, þá hafa efndir orðið þær, að aðeins einn fundur hefur verið haldinn. Hann var með hafnarverkamönnum og Jón mælti eindregið með afturköllun á uppsögn samninga. Hann fékk engar undirtektir fundarmanna; verkamenn vildu sjá hvernig vísitölumálinu reiddi af. Þá fóru þeir fram á stuðning í baráttu sinni við Eimskip, en Jón vildi ekki styðja verkfall þeirra né yfirvinnubann. Enn báru verkamenn upp ýmis mál sem krefjast skjótrar leiðréttingar, svo sem ógerðir samningar við verksmiðjuna í Krossanesi, ólestur í veikindadagámálum, skortur á kaffistofu í vöruskemmu Eimskips og fleira.

Jón kvæði félagið ýmist ekki hafa rétt eða bolmagn til að semja um þetta upp á eigin spýtur (!). Sleit hann síðan fundi í snarhasti og hefur engan fund haldið síðan. Enginn félagsfundur hefur haldur verið haldinn og engar ákvarðanir teknar í kjaramálum. Trúlega ætlar Einingarforystan að láta ASÍ-bákið um að ákveða meðferð kjaramála - án þess að spyrja fólkið sjálft um eitt eða neitt.

Slíkt þykir Jónka seinvirkt og fundir með verkafólkinu valda honum angri einu og áhyggjum! Fréttaritari.

Stofnum kommúnistaflokk 1979!

Eflum VERKALÝÐSBLAÐIÐ!

Eftir Fiskiping: Ofveiðin ískyggileg

Verkalýðsblaðið hefur sára lítið skrifað um sjávarútvegsmál, svo sem um fiskvernd. Úr því verður að bætast, því að þau mál snerta lífshagsmunir ísl. alþjóða meira en flest annað.

Fjölmiðlar hafa talsvert fjallað um sjávarútvegsmál í kring um nýafstaðið Fiskiping. Hefur komið fram, að þorskafla togaranna hefur minnkað mjög síðari hluta ársins og að afli netabáta, t.d. við Suðurnes, er sáralítil. Hafa má í huga, að 1975 gaf þorskafla 56% af fiskveiðitekjum Íslendinga.

Fiskifræðingar geta í grófum dráttum reiknað út stærð fiskistofnanna í hafinu. Ef lítið er á þróun undanfarinna 20 ára, birtist skuggaleg mynd:

Við skulum skoða rýrnun hrygningarstofns þorsksins

(fullvaxinn fiskur, 7 ára og eldri) við Ísland. (1 tonn).

1957 Um 1200 þús.
1970 Um 700 þús.
1978 Um 200 þús.

Þessi skelfilega þróun hefur samt ekki orðið fyrir þekkingarleysi þeirra sem réðu. Í "svörtu skýrslunni", sem lögð var fram 1972, ráðlögðu fiskifræðingar 230 þús. tonn sem æskilegan hámarksafli yfir árið. Síðan hafa þeir nefnt 270-280 þúsund tonn, sem algeran hámarks-árfylla, eigi að hindra frekari rýrnun stofnsins.

BORGARASTÉTTINNI EKKI TREYSTANDI!

En hver hefur framkvæmdin verið? Undanfarin 3 ár hafa veiðar á þorski verið 330-

7

Er horft fram hjá stríðshættunni í skipulagningu almannavarna?

4-5

Dauðakrumlur kreppunnar Samdráttur, atvinnuleysi

Dauðakrumlur auðvaldskreppunnar teygja sig stöðugt lengra og lengra inn í þjóðfélagið á Íslandi. Ástandinu er best lýst þannig: Einn allsherjar samdráttur.

Ríkisfjárlög boða samdrátt og harðari árásir á lífsskjörin, skattheimta eykst stöðugt, atvinnuleysi blasir við í mörgum greinum, m.a. í byggingariðnaði og verslun. Ráðstafanir ríkisstjórnarinnar, með Alþýðubandalagið í fylkingarbroddi hinna nýju kaupránflokka, hafa einkennst af tvennu: Annars vegar beinum pólitískum árásum á kaup með

lögnum 1. desember, hins vegar af mögnuðum pólitískum sjónhverfingum, þar sem ein lúkan er látin setja aura í annan vasa verkafólks en önnur stelar krónum úr hinum vasanum á meðan. Þannig á að fjármagna auknar niðurgreiðslur á landbúnaðarvörum með stórauðinni skattheimtu - sem mest bitnar á launafólki.

Kauprán 1. des. nam 12 til taplega 30 þús. krónum á mánuði, miðað við algengasta kaupverkamanns. Næsta holskefla

2

Rútubílsrabb við Nafnlausa sönghópinn

Sjá opnu

VERKALÝÐS BLAÐIÐ

Það krefst polinmæði að troða nýjar slóðir

Allt of fáir þekkja til starfs og stefnu EIK(m-l) og til þess í hverju það er fólgið að starfa sem kommúnisti í kommúnískum samtökum. Sök-in er okkar. Við höfum gert of lítið af því að gera skilmerkilega grein fyrir okkur. En áróðursstaðan er erfið, sérstaklega þar sem Verkalýðsblaðið kemur aðeins út tvisvar í mánuði. Við getum ekki búist við því að borgaralegu fjölmiðlarnir sjái um þetta fyrir okkur!

Starf kommúnista krefst polinmæði og skipulagningar. Stefna okkar, marx-lenínisminn, kenningar Maós Tsetungs er í grundvallaratriðum ólík stefnu allra borgaralegra stjórnmálaflokka, að Alþýðubandalaginu ekki undanskildu. Innra starf í samtökum okkar er líka eins ólíkt starfi hinna flokkanna og dagurinn og nóttin.

Yfirlýst stefna okkar er að gagnast vinnandi fólki og að vinna það til fylgist við stefnu okkar og starf. Enn sem komið er, eru samtökin lítt þekkt og ekki við því að búast að verkafólk flykkist að samtökunum. Það sem skortir, er reynsla þorra verkafólks af kommúnistum í starfi. Og síst af öllu er það hvetjandi, að verkafólk hefur hvað eftir annað verið blekkt til fylgis við flokka og samtök sem kenna sig við sósíalisma og alþýðu. Flokka sem í reynd eru andsnúnir hagsmunum verkalýðsins.

HVERNIG STARFA KOMMÚNISTAR?

Því er oft haldið fram að við kommúnistar segjumst vera óskeikulir og við efumst aldrei. Þetta er rangt. Við kommúnistar þorum að segja það sem okkur býr í brjósti og setjum óhræddir fram afstöðu okkar. Við erum líka óhræddir við að viðurkenna ef okkur verður á í messunni. Við drögum lærdóma af mistökunum og leiðréttum stefnuna. Það er aðeins eitt sem við efumst aldrei um: Ranglætið í auðvaldspjóðfélaginu og réttlætið í því samfélagi

sem hinn vinnandi fjöldi ræður ríkjum, sósíalísmannum. Við drögum heldur aldrei í efa að baráttu fjöldans mun leiða til sigurs yfir fámenntu auðstétt. Í þessu liggur styrkur okkar.

Starf kommúnista byggist á fórnfýsi í þágu verkalýðs og vinnandi alþýðu. Kommúnistar skerast ekki úr leik, heldur skipa sér atíð í röð baráttusinna alls staðar þar þörf er og kraftar leyfa. Þetta eru skyldur kommúnista.

ERUM VIÐ "ÖFGAFULLUR SMÁHÓPUR?"

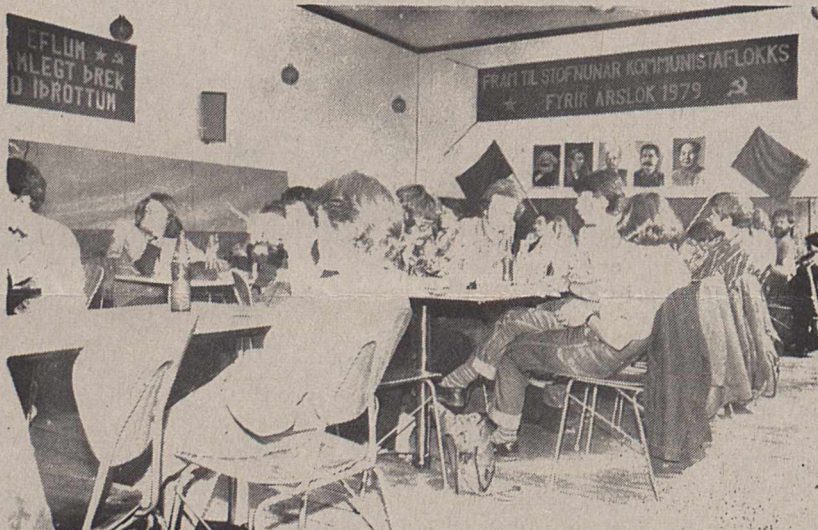
Andstæðingar kommúnista

leyti. Við ráðum ekki yfir þeim fjölmiðlastyrk að við getum hrakið lygarnar nægilega markvisst og vel.

En á bak við háðsyrðin og "smáhópa" talið er raunverulega falið annað en það sem kemur á prenti. Það er óttinn við stefnu kommúnista, sem stýrir skrifunum. Heiðarleg umfjöllun og heiðarleg baráttu við stefnu okkar, þar sem andstæðar skoðanir fá að koma fram, kosta átök. Af ótta við þessi átök grípa þeir háu herrar á Þjóðviljanum t.d. til þess að búa til skrípamynd af baráttu og aðgerðum Baráttuhreyfingar 1. des.

MARK-LENÍNÍSKA HREYFINGIN ER ORÐIN ÞJÓÐFÉLAGSLEGT AFL

Marx-leníníska hreyfingin er vissulega orðin að þjóðfélagslegu afli, þó veiku enn sem komið er. Styrkur okkar og vöxtur er kominn undir starfinu framundan, hæfninni til að aðlaga stefnu og starfshætti kommúnista að aðstæðum á Íslandi. Líðið ár er vísbending um að EIK(m-l) er nauðsynlegt afl til að vekja upp og leiða baráttu gegn borgarastéttinni og ógnunum heimsvalda-

Sumarmót Verkalýðsblaðsins um verslunarmannahelgina síðastliðið sumar (VB-mynd).

og marx-lenínismans, kenningar Maós Tsetungs gera oft lítið úr baráttu okkar. Yfirleitt er algerlega þagað um starf okkar í borgaralegum fjölmiðlum, en annars mótast umfjöllunin gjarnan af orðum eins og "smáhópur", "öfgahópur", "sértrúarsöfnuður" og þar fram eftir götum. Í sumum tilvikum er svo reynt að gera starf okkar brotlegt. Allt er þetta gert til þess að reyna að forða því að fólk fari að velta fyrir sér í hverju okkar starf er fólgið í raun. Herbragðið heppnast vissulega ennþá að mörgu

stefnumnar og stríðsundirbúningi. Á liðnu ári kom líka í ljós nauðsyn baráttu gegn falssósíalisma Alþýðubandalagsins. Forystulið þess belgir sig út af glamuryrðum til að blekkja alþýðu manna til fylgilags við sig, en ekur í raun sömu leið og auðstéttin. Baráttan gegn og afhjúpun á Alþýðubandalaginu hefur ekki skipað nógu stóran sess í starfi EIK(m-l) og blaðsins. Við munum gera betur á næsta ári!

Verkalýðsblaðið sendir lesendum sínum jóla- og nýárskeðjur.

Jólaball

Verkalýðsblaðið hefur ákveðið að bjóða börnum lesenda sinna á jólaball einhvern tíma milli jóla og nýárs. Þar sem undirbúningur er svo nýhafinn, er hvorki búið að útvega stað né ákveða tíma. Þetta verður nánar tilkynnt í síðasta tbl. Dagblaðsins fyrir jól.

Kappraðufundirnir Fjórir fundir eftir

Kappraðufundur EIK(m-l) í Reykjavík hafa verið samilega sóttir og þótt skemmtilegir og fræðandi.

Fram til þessa hafa fulltrúar EIK(m-l) eða Verkalýðsblaðsins att kappi við "Kommúnistaflokkinn" og Baráttuhreyfingu gegn heimsvaldastefnu.

Fundirnir standa í u.þ.b. 3 klst. með framsögum, almennum umræðum og menningar-efni.

Fyrirhugaður fundur 7. des sl. féll niður vegna breytinga á röð fundanna.

Nær endanleg röðun er þessi:

18. janúar: KAMPÚTSEA - hvað er að gerast þar? Andmælandi er Elín Pálmadóttir blaðamaður.

Fulltrúi EIK(m-l) er Hjálmtýr Heiðdal. Auk þeirra mun Þorsteinn Helgason (óháður) koma fram.

15. febrúar: Hvernig ber að mynda baráttuhreyfingu kvenna?

Andmælandur eru frá Rauðsokkahreyfingunni. Fulltrúar EIK(m-l) auglýstir síðar.

15. mars: Hverjum þjónar utanríkisstefna Kína?

Andmælandur frá Fylkingunni. Fulltrúi EIK(m-l) er Albert Einarsson, ritstjóri VB.

12. apríl: Leið Islands til sósíalisma.

Andmælandi verður vonandi fulltrúi Alþýðubandalagsins Fulltrúi EIK(m-l) er Magnús Snædal.

Allir fundirnir hefjast kl. 20⁰⁰ - ekki kl. 20³⁰ eins og hingað til.

Fundarstaður er eins og áður Hótel Esja 2. hæð.

Fræðist, njótið skarpa umræða, kynnist stefnu kommúnista og andstæðinga þeirra!

Framkvæmdanefnd
miðstjórnar 5.12.

Október

Breyttur opnunartími

Ákveðið hefur verið að lengja opnunartíma Októberbúðarinnar í þessum mánuði. Fram að júlum verður hann sem hér segir:

Föstudaginn 15. desember verður opið frá kl. 15⁰⁰ - 19⁰⁰. Laugardaginn 16. des. frá kl. 10⁰⁰ - 16⁰⁰. Miðvikudaginn 20. des. frá kl. 15⁰⁰ - 19⁰⁰. Fimmtudaginn 21. des. frá kl. 15⁰⁰ - 22⁰⁰. Föstudaginn 22. des. frá kl. 15⁰⁰ - 22⁰⁰. Laugardaginn 23. des., Þorláksmessu, frá kl. 10⁰⁰ - 22⁰⁰.

Aðra daga verður opið á venjulegum tíma þ.e. frá kl. 17⁰⁰ - 19⁰⁰, alla virka daga nema laugardaga.

Lítið inn í Októberbúðina og kaupið bækur og aðra eigulega muni, (munið jólabasarinn sem auglýstur er annars staðar) á lægsta verði í bænnum. Seljum nú einnig kínversk te, hunang, býðrottningarfaðu og Ginseng rötarsafa allt mjög ódýrt.

Október.

Jólabasar Október

Október-forlagið hefur ákveðið að hafa sérstakan jólabasar nú í desembermánuði. Er tilgangur þessa þrífættur. Í fyrsta lagi að efla Október og styrkja fjárhaginn. Í öðru lagi að auka á tengsl búðarinnar við stuðningsmenn og síðast en ekki síst að stuðla að því að eigulegir munir skipti um eigendur og nýst þannig sem flestum.

Stuðningsmenn eru því beðnir um að líta yfir dótasafn sitt og athuga vandlega hvort ekki sé eitthvað þar sem þeir vilji að eigendaskipti verði á. Er þá nokk sama hvort þar er um að ræða bækur, listmuni, hljómplötur, fatnað leikföng eða hvað annað,

sem áhugavert getur talist. Mönnum er síðan í sjálfsvald sett hvort þeir vilja gefa varning sinn eða setja hann í umboðssölu og drygja þannig hinar fáu og verðlitlu krónur launaumslagsins. Munum á basarinn verður veitt móttaka á opnunartíma búðarinnar (ath. lengingu opnunartíma sem auglýstur er annars staðar í blaðinu) en formlega hefst basarinn miðvikudaginn 13. des. og stendur allavega til jóla.

Skorað er á alla stuðningsmenn að bregðast vel við og leggja sín lóð á vogarskálina þannig að Október verði á næsta ári enn færra um að gegna hlutverki sínu.

Forlagsráð.

Framhald af forsíðu

SAMDRÁTTUR OG ATVINNULEYSI

kemur svo 1. mars, þá verður enn skert kaup launafólks. Í greinargerð með stjórnarfrumvarpi á þingi er þessi kjarskerðing boðuð.

Þessar harkalegu á kaup og kjör eru birtingarmynd bein- harðra fjármálaráðstafana einokunaraðvaldsins á Íslandi, sem þar nýtur taka sinna á

ríkisvaldinu. Enginn hróflar við einokunaraðvaldinu, og þar sem það áður var hlutskipti stjórnar Geirs að dansa eftir kaupránsþípu þess, þá er það núna Alþýðubandalagið og samstarfsflokkar þess sem stíga dansinn.

Næsta blað 9. janúar

Framhald af bls.3

FÉLAG GRAFÍSKRA TEIKNARA

útseldum tíma í laun, en núna er hlutfallið komið niður fyrir 25%. Kaup FGT-félaga er í dag greitt samkvæmt 7 launastigum og sá efsti er 264.000 kr. í dagvinnu á mánuði.

Fréttaritari

Framhald af bls.3

GRAFÍSKA SVEINFÉLAGIÐ

tillaga um tafarlausa tilnefningu trúnaðarmanna á

vinnustöðum þar sem þeir eru engir fyrir og tillaga um útgáfu félagsbréfs sem sé opið öllum félagsmönnum.

Baráttustefnan er að hasla sér völl innan GSF. Taglhnytingisstefna og sáttastefna hefur verið ríkjandi og félagsmenn hafa hliðrað sér hjá að ræða raunhæfar baráttuaðgerðir. Verkalýðsblaðið mun leitast við að gefa gaum að þróuninni innan GSF og láta lesendur taka sinn þátt í henni.

Fréttaritari

Gerum stéttarfélagið að baráttutækjum

„Greining EIK (m-l) er rétt“

I 22. tbl. birtist lesendabréf frá "Norðlendingi" þar sem hann fjallar um greiningu EIK(m-l) á þróun andstöðuliða. Hann segist vera ósammála því að höfuðhlið starfs baráttusinna á fyrstu þróunarstigum eigi að vera stéttarfélagastarf.

Höfuðóvinur verkalyðsins í dag er stéttasamvinnuforysta verkalyðshreyfingarinnar. Sigur á henni er skilyrði fyrir viðtakri baráttu gegn auðvaldinu. Stéttasamvinnuforystan heldur ekki einungis stéttarfélagunum og kjarabaráttunni niðri, hún er dragbítur á allt starf og baráttu á vinnustöðum. Þetta er sá óvinur sem baráttusinnar verða að kljást við. Þegar tekið er tillit til þess að auki að vinnustaðastarf baráttusinna er í upphafi takmarkað við fáa vinnustaði og meira áróðursstarf en skipulagningar og baráttustarf, þá er því meiri nauðsyn á því að beina höfuðþunga starfsins inn í stéttarfélagið.

Ég hef starfað í andstöðuliði gegn stéttasamvinnunni í SÓkn, en fyrsti kjarni þess var myndaður fyrir tæpum tveim árum. Meginþungi starfs okkar er í stéttarfélaginu sem heild. Þannig tökum við virkan þátt í félagsfundum, förum á vinnustaði félagsmanna með dreifirit, auglýsingar og persónulegan áróður í þeim tilgangi að fá starfsstúlkurnar til að meta á félagsfundi og taka þátt í andstöðuliðinu.

Vinnustaðastarf okkar sjálft dregur dóm af því að höfuðhlið starfsins er stéttarfélagastarf. Í vor fengu baráttusinnarnir á vinnustöðunum mínum því framgengt að halda starfsmannafund. Enginn mætti frá stjórn félagsins. Á þeim fundi var samþykkt glæsileg ályktun sem áttuð var frá andstöðuliðinu. En árangur fundarins var lítill; ályktunin mætti engri andstöðu. Stúlkurnar fóru ekki reynslunni ríkari af fundinum um það að eina leið okkar væri að berjast gegn stéttasamvinnuforystunni og gera verkalyðsfélagið að baráttutaki. Fyrir skömmu var aftur haldinn fundur á vinnustöðunum og á hann mætti formaður félagsins. Miklar deilur urðu og stór hluti stúlkanna sá nú með eigin augum hvað það er sem stendur í vegi fyrir því að SÓkn hefji öfluga baráttu gegn atvinnurekendum. Þetta eru tvö dæmi um það að í dag þjórn vinnustaðastarfið aðallega því markmiði að endurlífga stéttarfélagið og berjast gegn stéttasamvinnunni.

Á fyrstu stigum andstöðuliðsins er meginþungi baráttunnar gegn erindrekum auðvaldsins og vettvangur hennar er í stéttarfélagunum með vinnustaðina að bakhjarli. Síðar þegar verkalyðsfélagið er orðið að baráttutaki beinist höfuðatlagan gegn auðvaldinu. Þá verða baráttusinnar að

leggja megináherslu á starf og baráttuskipulagningu á vinnustöðunum með stéttarfélagið að bakhjarli.

Þó svo að við skilgreinum að höfuðþungi starfsins sé á núverandi stigi í stéttarfélagunum í heild þá er ekki þar með sagt að við eigum ekki að berjast á

vinnustöðunum. Þvert á móti eigum við að hvetja til og leiða vinnustaðabaráttu. En við munum reka okkur á að stéttasamvinnuforystan reynir alltaf að troða sér inn í og skemma fyrir. Eitt sinn var t.d. stúlka úr andstöðuliðinu leiðandi fyrir baráttu gegn geðþótta-

Skoðanaskipti um verkalyðsmál

Skipuleggjum andstöðuna

Verkalyðsmálafulltrúi þakkar aðsent bréf frá "Norðanmanni". Það er á-mægjulegt að gagnrýni á verkalyðsmálaþarf EIK(m-l) fer vaxandi. Það sýnir aukinn áhuga fólks á sam-tökunum og jafnframt er þetta krafa um það að EIK (m-l) geti farið að sinna forystu í vaxandi mæli í stéttabaráttunni. Í svari til "iðnnema" í seinasta tbl. VB kom fram, að ýmislegt í verkalyðsmála-stefnu EIK(m-l) væri í endurmati. Skipulagning baráttunnar gegn stéttasamvinnunni er eitt þeirra atriða.

Ég tel eins og "Norðan-maður" að reynslan hafi sýnt, að hugmyndir/stefna EIK(m-l) um andstöðuliðin sé alvarlega gölluð. Við höfum slegið föstu: 1) að höfuðverkefnið nú og grund-völlur starfsins væri í stéttarfélagunum, en ekki á vinnustöðunum, 2) að í mörgum stéttarfélagum væri hægt að stofna andstöðulið við núverandi aðstæður og þessi lið gætu og ættu að vera starfandi árið um kring.

Reynslan hefur kennt okkur eftirfarandi um þessa hluti. 1) Stéttarfélagið bjóða ekki uppá að þau geti verið aðalvettvangur starfsins. Félagsfundir eru fáir, jafnvel á allt að 1/2 árs fresti, virkni í félögunum er lítil, og sömuleiðis fundarsókn. Til að skapa forsendur þess að félögin geti orðið aðalvettvangur starfs okkar, verður nú að leggja mesta áherslu á vinnustaðina, efla og vekja baráttuna í þeim og beina þessari andstöðu inn í stéttarfélagið í þeim mæli, sem hægt er.

2) Andstaðan gegn endurbótasinnnum og stéttsvikunum í verkalyðshreyfingunni er mjög skammt komin og ekki nema að mjög litlu leyti skipulögð. Í hvaða mæli er hægt að skipuleggja þessa andstöðu nú? Hana er hægt að skipuleggja fyrst og fremst tíma- og málefna-bundið, t.d. gegn kjara-ránslögum, uppsögnum á ákv. vinnustað, samningsbrotum, ofl. Á því stigi, sem andstaðan er nú byggist hún fyrst og fremst upp á vinnustöðunum. Forsenda þess, að

tilfærslum á vinnustað hennar. Í því að sigur var að nást hóf forysta félagsins afskipti af málinu og tókst að koma í veg fyrir fullan sigur.

Niðurstaða mín er sú að greining EIK(m-l) sé í höfuðatriðum rétt. Hins vegar vantar fyllri og betri leiðsögn um þróun andstöðuliða í ljósi þeirrar reynslu sem andstöðulið hafa aflað sér. Það vantar skilgreiningu á höfuðóvininum og markmiðum starfsins svo dæmi séu nefnd.

Að lokum verður að gata þess að ég hef aðeins takmarkaða reynslu að byggja á, þ.e. reynsluna úr starfinu innan SÓknar. Því eiga baráttusinnar í öðrum andstöðuliðum að láta til sín heyra í þessum dálki.

Starfsstúlka.

hægt sé að skipuleggja þessa baráttu, er að til sé annars vegar forysta sem getur leitt starfið, hins vegar að þessi forysta byggji á stefnu, sem reist er á grunni stéttabaráttunnar. Þessi forysta er óvísá fyrir hendi, en hún dettur ekki af hinum ofan. Hún verður til og mótast í því starfi, sem kommúnistar og aðrir baráttusinnar standa fyrir og leiða í dag og í því að stéttvíst verka-fólk sér að starf og stefna kommúnista á rétt á sér.

Ég tel, að norðanmaður hafi rétt fyrir sér í öllum meginatriðum. Vinnustaðirnir eiga að vera grundvöllur starfsins í dag, þó á þessu geti verið undantekningar. Stefna EIK(m-l) í þessu máli hefur ekki reynst árangursrík og er nú unnið að því að leiðrétta hana. Okkur hefur illa tekist í þessu máli, að setja fram stefnu sem er í samræmi við raunveruleikann, höfum í reynd metið baráttustöðu verka-fólks mun betri, en hún er.

Verkalyðsmálafulltrúi EIK(m-l)

Upp-sagnir á Heklu

Eins og menn ef til vill muna, birti blaðið fyrr á árinu fréttir um uppsagnir starfsfólks á SIS-verksmiðjunum á Akureyri. Var þar um að ræða uppsögn hóps manna á kvöldvaktinni á Heklu. Ástaðan var sögð lokun markaðar í Sovétríkjunum.

Í haust var kvöldvaktinni komið á aftur, en þá brá svo við að nýjar konur voru ráðnar til starfa. Þar sem voru reknar í vor voru flestar á aldrinum 60-70 ára, en hinar nýráðnu yfirleitt yngri. Nú er ljóst, að leikurinn í vor var gerður í þeim tilgangi að fleygja á dyr vinnuafla sem Sambandið taldi sig vera búð að mjólka út úr það sem hægt væri. Konurnar sem var sagt upp, eiga erfitt með að fá nýja vinnu og þarna er því fótum troðinn rétturinn til vinnu.

Jón Ingimarsson, formaður Iðju, og Iðjustjórnin hafa ekki látið í sér heyra vegna málsins, hvorki í vor eða haust. Í mesta lagi hafa stjórnarmenn lofað konunum því að þeir skuli nú tala við verksmiðjustjórnina, en enga skipulagða baráttu gegn þessum ósvífnu uppsögnum vilja þeir sjá.

Auk þessa er mikil óánægja með verkstjórnina á Heklu. Sérstaklega er það einn verkstjórnirinn sem gengið hefur hart fram í því að kúga verka-konurnar til hlýðni við sig og verksmiðjurnar, og hefur enginn trúnaðarmaður haldist við á staðnum lengi í senn, og enginn er þar núna.

Fyrirtæki "félagshyggju og samvinnustefnu", Sambandið, hefur enn afhjúpað sig sem ógeðslega gróða- og kúgunarstofnun. Blaðið lýsir stuðningi við konurnar sem fengu uppsagnir í vor og hvetur til samstöðu verkafólks til varnar réttindum sínum.

Fréttaritari.

Samningum sagt upp

Félag grafískra teiknara:

Félag grafískra teiknara (FGT) hefur sagt upp samningum sínum frá og með 1. des. FGT er stéttarfélag teiknara á auglýsingastofum, fámennit og án aðildar að ASÍ eða sérsamböndum. Eitt mikilvægasta baráttumál FGT, að kaupkröfunum undanskildum, er að losna undan "forræði" ASÍ - því að þótt félagið geti ekki fengið aðild að ASÍ vegna smæðar sinnar, þá mótast starf ASÍ kjaramál FGT að miklu leyti. Atvinnurekendur hafa lagt á það áherslu að fylgja "stóru samningunum" úr sölum Loftleiddahótelisins hvað varðar

samningstímabil og verðlagsákvæði, auk áfangahækkana á laun. Uppsögn FGT á samningum núna, þegar ASÍ-forystan leggur hart að félögunum að halda samningum óbreyttum í eitt ár til viðbótar, er því mikilvægt skref undan þeirri allsherjar miðstýringu sem ASÍ-forystan og ríkisvaldið reyna að koma á, m.a. með hinum nýju bráðabirgðalögum.

Annað baráttumál FGT er að leiðrétta hlutfall launa miðað við útselda klukkustund. Árið 1971 fengu teiknarar FGT um 50% af

Framhald á bls.2

Grafíska sveinafélagið:

Framhaldsaðalfundur Grafíska sveinafélagsins (GSF), sem í eru offsetprentarar og prentmyndasmíðir var haldinn 8. des. s.l. Á fundinum urðu mjög líflegar umræður um félags- og kjaramálin. Aðgerðir "vinstri" stjórnarinnar voru þar nefndar sínu rétta nafni: kjaraskerðing og árás á verkalyðshreyfinguna. Sérstaklega varð mönnum tíðrætt um hvernig átti að haga baráttunni: hvort "beita" eigi linku og guggna þegar á reynir, eða hvort félagið eigi að berjast til þrautar. Fundurinn var á einu

máli um að hafa baráttustéfnuna að leiðarljósi. Mótmælayfirlýsingar gegn kjaraskerðingunni duga engum nema helst Mogganum. Uppsögn kjarasamninga og beiting verfallsheimildar sem verið hefur fyrir hendi frá því í sumar sá það eina sem getur dregið atvinnurekendur að samningaborðinu. Einnig voru fundarmenn sammála um nauðsyn þess að virkja sem flesta félagsmenn í baráttunni.

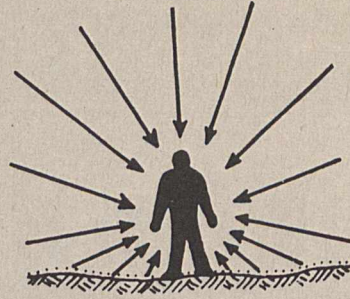
Á fundinum voru samþykkt tillaga um uppsögn kjarasamninga f.o.m. 1. mars n.k.

Framhald á bls. 2

Við lifum á fyrirstöðum, tímum þar sem höfuðein-kennið er harðnandi átök Bandaríkjanna og Sovétríkjanna um heimsyfirráð – sem fyrr eða síðar mun leiða III. heimsstyrjöldina yfir mannkyn. Ómurleg staðreynd, finnst okkur flestum, en staðreynd samt.

En er þessi staðreynd ljós t.d. yfirvöldum á Íslandi, og ef svo er, eru yfirvöld með í undirbúningi eða framkvæmd ráðstafanir til að verja almenning einhvers konar afleiðingum styrjaldar, geislavirks ryks frá kjarnorkusprengjum og því um líku?

Er ekki kominn tími til að draga stríðshættuna mun meira inn í umræðuna um almannavarnir á Íslandi? Hvar standa Almannavarnir ríkisins varðandi hernaðarþátt almannavarna? Meðal annars þessi atriði ber á góma í viðtali Verkalýðsblaðsins við Guðjón Petersen, forstöðumann Almannavarna. Blaðið vantar þess að viðtalið megi verða upphafið að umræðu um almannavarnir í tengslum við stríðshættuna.

Rætt við Guðjón Petersen hjá Almannavörnum

Er horft fram hjá stríðshættunni í skipulagningu almannavarna?

VB: Samkvæmt lögum er hlutverk Almannavarna að skipuleggja og framkvæma ráðstafanir, sem miða að því að koma í veg fyrir, eftir því sem unnt er, að almenningur verði fyrir líkamstjóni eða eignatjóni af völdum hernaðaradgerða, náttúruhamfara.... o.s.frv. Þrátt fyrir hraðvaxandi hættu á að risavelda-átök leiði til 3. heimsstyrjaldar, þá er ekki að sjá að Almannavarnir láti sig varða almannavarnir gagnvart stríði, t.d. á Reykjanessvæðinu. Er hernaðarþátturinn í raun vanræktur algerlega?

Guðjón: Eins og fram kemur í spurningunni er hlutverk almannavarna mjög víðtækt, þar sem þeim ber auk hernaðarþáttarins að skipuleggja og framkvæma aðgerðir gegn náttúruhamförum og annarri vá. Er því Almannavörnum skylt að taka alla þessi neyðarvarna þjóðfélagsins nokkuð jöfnum tókum á hverjum tíma.

Á þessum áratug hefur allt kapp verið lagt á að gera alhliða neyðaráætlanir fyrir öll byggðalög landsins. Þessar áætlanir hafa í raun orðið hin skipulagslega uppbygging almannavarnakerfis í landinu, þannig að undirstaða til rökrétttra viðbragða er fyrir hendi í öllum landshlutum í dag, hvaða vá sem ber að dyrum.

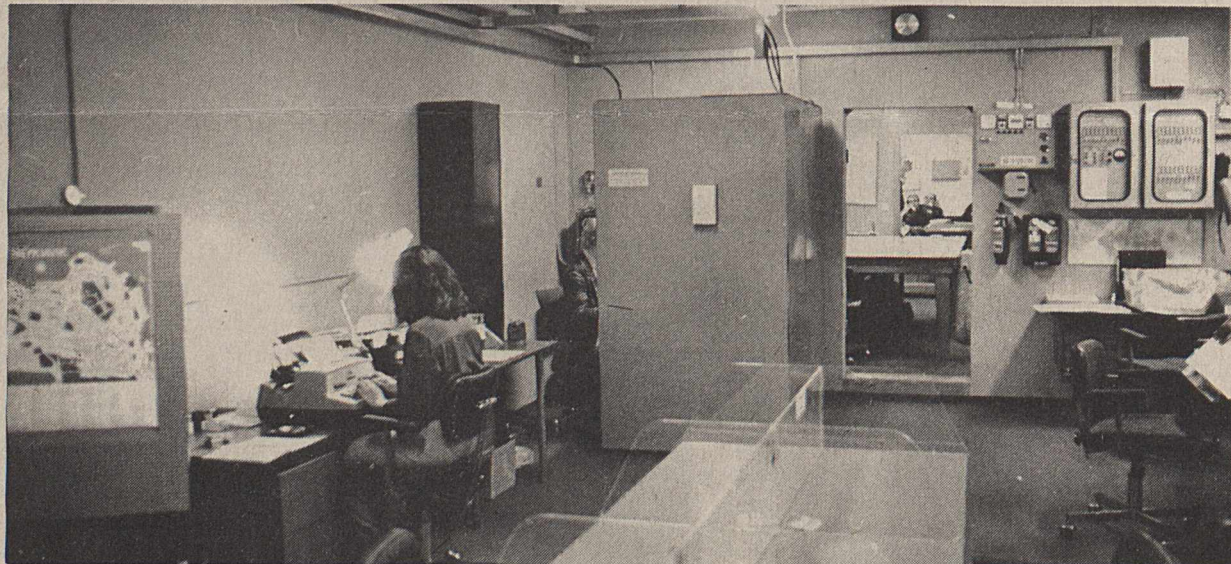
Allar hamfarir sem valda hinum almenna borgara þessa lands ógn um fjörtjón eða slys, hvort sem það er af völdum manna eða náttúrunnar krefjast sömu grundvallarskipulagningar og viðbragða.

Þau eru:

1. Upplýsingasöfnun um hættuna og áhættumat.
2. Viðvörðun um hættuna og almenningsskiðbeiningar.
3. Flutningur fólks frá hættunni og/öðra skýling þess gegn henni.
4. Björgun þeirra sem verða fyrir hættunni.
5. Viðhald lífs þeirra sem skýlt er, eða bjargað hefur verið.
6. Aðgerðir til að endurvekjast daglegt líf og koma jafnvægi á á ný.

Nú krefst hvert áfall fyrir sig þó sérstakra viðbragða vegna fylgifiska og kemur þá nútímahernaður með geislavirkt úrfall vegna kjarnorkuvopna sem sérgrein, en aðrir þættir hernaðar hafa svipuð áhrif og jarðskjálftar og eldgos.

Í spurningunni er staðhæft að Almannavarnir láti sig ekki varða almannavarnir gagnvart stríði, en í raun er þessari spurningu jafnframt kollvarpað í 2. og 3. spurningu þar sem fram kemur starfsemi Almannavarna gagnvart styrjaldarhættu. Þegar rætt er um aðgerðir að almannavörnum á þessum áratug mega menn ekki gleyma að störf þeirra mótast af ekki aðeins fráðilegri hættu, heldur veldur einnig sterkum áhrifum það sem beint

Bækistöð Almannavarna ríkisins í kjallara lögreglustöðvarinnar við Hverfisgötu (VB-mynd)

hefur gerst. Á þessu tíma-bili hefur orðið að snúast til varnar gegn eldgosi í Vestmannaeyjum, jarðskjálftum í Borgarfirði, fellibyl í Reykjavík, mannskaðum snjóflóðum í Neskaupsstað, eldgosum í Mývatnssvæiti og áframhaldandi eldgosaðgnum þar, skaðvænlegum jarðskjálfta á Kópaskeri og nú vísindalega rökstuddri hættu á feiknalegum náttúruhamförum á Suðurlandi. Þannig mun á hverjum tíma sú hættu sem staðið er augliti til auglitis við, krefjast tafarlausráðstafnað á þess þó að gera lítið úr hernaðarhættunni.

UPPLÝSINGAR LIGGJA EKKI Á LAUSU

VB: Samkvæmt upplýsingum Almannavarna hefur á ákveðnu árabili verið safnað upplýsingum um geislavirkt úrfall og fleira þess háttar. Hvergi getur almenningur nálgast þessar upplýsingar og Almannavarnir halda þeim ekki að almenningi. Hvað veldur og til hvers voru/eru upplýsingarnar notaðar?

Guðjón: Upplýsingastreymi til Almannavarna um eðli og áhrif kjarnorkuvopna, geislavirkt úrfall o.p.h., ásamt annarri hernaðartækni er mjög gott og berast stofnunni stöðugt mikið magn að niðurstöðum rannsókna og gagna um þau mál. Einnig hafa verið gerðar athuganir á þessum málum af hálfu Almannavarna hér á Íslandi.

Almennt liggja þessar upplýsingar ekki á lausu fyrir almenning enda ekki á færi almenning að nýta þær. Hér er um vísindalegar skýrslur og fræðirit að ræða, og slíkur straumur þeirra árlega til stofnunarinnar, að reka þyrfti meiriháttar þýðingar- og bókaútgáfustofnun til að koma þeim út, auk þess sem að framan greinir, að almenningur hefði ekkert gagn að. Er hér átt við þau gögn sem ekki flokkast undir trúnaðarmál, en af eðlilegum orsökum eru sum atriði og skýrslur flokkaðar þannig og liggja þess vegna ekki á lausu.

Þær upplýsingar og gagna-söfnun sem viðhöfð er, er að sjálfsögðu nýtt í þágu al-

mannavarna, að svo miklu leyti sem þær gagna okkur.

Hvað snertir hinsvegar almenningssfræðslu um almannavarnir hefur ákveðnum grundvallarupplýsingum verið komið á framfæri til almenningss nú um 12-13 ára skeið, í símaskránni, sem er með mesta dreifingu allra bóka á Íslandi og er fólkt minnt á, á þriggja mánaða fresti að kynna sér þessar leiðbeiningar þar og væri fróðlegt fyrir blaðið að kynna sér hversu stór hluti almenningss hefur kynnt sér þessar leiðbeiningar og einnig hvers vegna eða hvers vegna ekki.

Almannavarnir hafa þá skoðun að almenningssfræðslu í almannavörnum (öllum sviðum) ætti að auka að mun og þá sérstaklega í ríkisfjölmiðlum, en hér hefur skort skilning á þörfinni.

VB: Fyrir liggur úttekt á byggingum í Reykjavík og víða um land varðandi það hvaða byggingar veittu öryggi gagnvart "geislaregni". Hvert var/er framhald úttektarinnar og hvað leiddi hún í ljós (í grófum dráttum)?

Guðjón: Athugun var gerð á

skýlingarmöguleikum gegn geislavirku úrfelli frá kjarnorkuárás á Ísland síðast 1968. Hafa byggingar verið reiknaðar nákvæmlega út og spjaldskrárfarðar í Reykjavík, Kópavogi og Njarðvíkum. Eru byggingar annarsstaðar eingöngu skráðar. Byggingar sem hafa geisla-verndarstuðul 100 eða meiri og rúma 50 manns eða fleiri miðað við 1,5 m² pr. mann rúma u.p.b. 70% af þjóðinni, en misjafnt er hvernig þetta skiptist milli byggða. Jafnframt eru úrfallslíkur og geislunarmagn vegna kjarnorkuárásar mjög ólíkar eftir landshlutum. Tilflutninga-áætlanir fyrir almenning eru til staðar.

Almannavarnir telja þörf á að könnun fari fram á byggingum byggðum eftir 1968 til að fylla í þessa tíu ára eyðu, en jafnframt því að alþingi hefur ekki veitt fé til almannavarnarnefnda héraðanna og þannig lamað starfsemi þeirra er ekki að vanta að þær taki þessi mál til úrlausnar, en stór hluti af starfsemi almannavarna er framkvæmdur í byggðum landsins samkvæmt lögum.

LOFTVARNARBYRGI ÞEKKT

VB: Á sama tíma og t.d. í Noregi eru settar fram kröfur um fleiri og betri loftvarnarbyrgi í Osló og víðar, eru loftvarnarbyrgi þekkt fyrirbæri í íslenskri umræðu um almannavarnir. Skýringa má e.t.v. leita í því að Almannavarnir telja þorra venjulegra einbýlishúsa nægja til varnar geislun og geislástuðullinn hefur verið lækkaður. Á grundvelli hvers?

Guðjón: Almannavarnir þekkja mjög vel til loftvarnarbyrgja-bygginga í Noregi sem og í öðrum löndum. Svíar, Norðmenn Finnar, Danir og Svisslendingar eru langfremstir af vestránum þjóðum í byggingu sérstakra loftvarnarbyrgja sem eru gerð til að standast högg, hita frumgeislunar og eftirgeislunarhrif kjarnorkusprengingar. Hjá öðrum þjóðum í vesturheimi er þessum málum lítið sem ekkert sinnt og eru t.d. Bandaríkjamenn ekkert að hugsa um slík almenningsskýli, né heldur Bretar. Þessi byrgi sem að framan er minnst á, eru geysidýr og hugsuð til að verja almenning þar sem vegalengdir frá "skotmörkum" eru stuttar, þannig að eyðileggjarmáttur sprengjunnar kemur fram í þéttbýli.

Íslendingar hafa eins og Bandaríkjamenn beint augnum meira að hliðaráhrifum kjarnorkusprenginga og gert ráðstafanir til skýlingar gegn geislavirku úrfalli.

Loftvarnarbyrgi eru langt frá að vera óþekkt fyrirbæri í íslenskum almannavörnum, heldur hefur sú umræða frekar ýst til hliðar af þeim orsökum sem raktar eru í niðurlagi svars við 1. spurningunni.

Það er alrangt að Almannavarnir telji venjuleg einbýlishús nægjanlega vörn gegn geislavirku úrfelli, en öll hús gefa vörn, mismikla þó og með réttum aðgerðum. Eingöngu valin svæði í völdum byggingum (þar sem stuðullinn er 100 eða meiri eins og að framan greinir), eru hugsuð sem loftvarnarbyrgi. Það er einnig alrangt að Almannavarnir hafi lækkað kröfurnar til verndarstuðulsins. Það sem spyrjandi á trélega við, er að Almannavörnum er kunnugt um það að hér á landi gerðum við mun hærri kröfur til verndarstuð-

uls en gert er í öðrum löndum til skýla gagnvart geislavirku úrfalli og því hefur verið rætt um hvort ekki megi lækka kröfurnar hér. En spurningin er að sjálfsögðu hvers vegna? Það er óhætt að fullyrða, að allir íbúar landsins geti skýlt sér með verndarstuðul 100 í ísl. húsum í dag, vegna sérstakra hönnunareiginleika stærri húsa og sannleikurinn er sá að í flestum skýlum sem skráð eru hjá Almannavörnum í dag er verndarstuðullinn langt um hærri og sumsstaðar marg þúsundfaldur. Því væri fásinna að lækka kröfur til verndarstuðuls meðan engin hörf er til þess.

STOFNUNIN HÁÐ FJÁRVEITINGUM

VB: Hafa Almannavarnir farið fram á fjárveitingar til að sinna hernaðarþáttunum? Ef svo er, hverjar hafa undirtektir yfirvalda verið?

Ég slá föstu að Almannavarnir sýni ámalisvert kæruleysi gagnvart hermálum, með tilliti til þróunar heimsmála: Er þetta rétt? Er það vegna pólitíks mats yfirvalda; að engin stríðshætta vofi yfir? Er það vegna "blankheita" ríkisins?

Guðjón: Já, Almannavarnir leggja til við alþingi árlega að fé verði veitt til almannavarna á Íslandi, en undirtektir eru vægast sagt á lægsta plani. Hefðu sömu fjárveitingum verið haldið áfram til almannavarna og voru 1964 og '65, væru ísl. almannavarnir í dag einar þar öflugustu í heiminum, en þjóðkjörið þing hefur ekki séð ástæðu til þess.

Seinni hluti spurningarinnar ásamt staðhæfingu hennar er mjög ómakleg, þar sem henni er beint að bakaranum í stað "smíðsins". Það er alþingi og ríkisstjórn sem eru ákvörðunarvaldið gagnvart almannavörnum og stofnuninni einungis unnt að gera það sem hún hefur heimild til, og henni er skammtað af fjármunum.

Því er óheiðarlegt að kenna henni um kæruleysi, þar sem það stendur enganvegin á henni að stórauka starfseminu og byggja traustar varnir gegn hernaðarátökum, sé það vilji þings og þjóðar, en sá vilji er ekki til staðar nú, allavega ekki í verki.

Sem lokasvar leyfi ég mér að kynna hér verð á einu af nýjustu loftvarnarbyrgjum í Noregi, vegna tilvitnunar spyrjanda í loftvarnarbyrgi í Noregi.

Staður: Gjøvik í Røverdalen. Tegund: Sprengt í fjall. Stærð: 6000 m³, 30000 m³. Kostnaður: Ísl. kr. 2.925.960.000.- (þ.e. taplega þrír milljarðar króna).

Byrgið er útbúið með innréttingum, loftræstikerfi og vararafmagni.

Loftvarnarbyrgið tekur aðeins 4000 manns, sem þýðir að fyrir Ísland þyrfti að byggja sem svarar 50 þannig skýli, sem svarar til 150 milljarða króna fjárfestingar eða nærri allra ríkisútgjalda á einu ári.

Þess ber að geta að Norðmenn og Svíar byggja sín loftvarnabyrgi þannig, að þau þjóna tilgangi á friðartímum og gefa tekjur. Þau eru nýtt sem bílageymslur, sundhallir, leikfimisalir og jafnvel verslunarmiðstöðvar, sprengd inn í fjöllin.

Verkalýðsblaðið þakkar Guðjóni svör hans og öðru starfsliði Almannavarna aðstoð og upplýsingar.

Út er komin á íslensku verðlaunaskáldsaga norska verkalýðsskáldsins og kommúnistans Jóns Michelets Járnkrossinn. Þetta er þykk og mikil bók, sem að meginhluta til fjallar um nasisma og nýnasisma, allt frá styrjaldarárum þar til í dag. Meginhluti söguþráðarins gerist nú á tímum, og er rækileg úttekt á starfi og aðferðum glæpasamtaka nýnasista í Noregi, "Norsks framvarðar". Þetta er spennandi bók og full af pólitík, - og það sem meira er: góðri pólitík. Verkalýðsblaðið mun fjalla nánar um bókina síðar, en mælir eindregið með henni. Þýðendur eru Hafþór Guðjónsson og Guðmundur Sæmundsson. Útgefandi er Prentúsið h.f. Bókin fast í Októberbókabúðinni og kostar kr. 4.700.-

Þess má einnig geta að allra næstu daga kemur út önnur mjög framsækin bók hjá Prentúsinu. Er það bókinn "Pétur útlagi", sem er eftir A.M.Marksman en það er höfundarnafn hans fræga sænska rithöfundar, Nils Holmberg, sem frægur er fyrir ýmsar pólitískar bækur í anda kommúnisma og verkalýðs. Þýðandi þeirrar bókar er Guðmundur Sæmundsson. Bók þessi verður seld í Októberbókabúðinni, þegar hún kemur.

Rútbílsrabb við Nafnlausa sönghópinn

„Við getum kallað þetta framsóknartónlist“

"Sniðugur sönghópur" sagði þátttakandi í fundi Baráttuhreyfingar 1.des. á Laugarvatni 29. nóvember, og átti hann þá við Nafnlausa sönghópinn sem þar kom fram. Verkalýðsblaðið slóst í för með sönghópnum til Laugarvatns, og meðan "kálfurinn" okkar þeysti eftir ótrúlega holóttum veginum reyndi blaðamaður að toga sitthvað upp úr söngfuglunum og koma á blað.

Nafnlaus sönghópurinn var stofnaður fyrr á þessu ári af fólki sem söng í Kór Alþýðumennningar (hann hefur verið lagður niður). Hann telur nú 9 manns, en nokkur mannskipti urðu í haust. Í hópnum eru: Kristján Ingi (gítar, bassi, söngur), Sigrún (söngur, slagverk), Þorvaldur (gítar, bassi, söngur), Bragi (gítar), Auður (söngur), Eiríkur (söngur, slagverk), Magna (fiðla, söngur), Fanney (söngur, slagverk) og Margrét (söngur, gítar).

"Okkur tókst ekki að finna nógu gott nafn á hópinn áður en við áttum að koma fyrst fram, og því nefndum við hann einfaldlega Nafnlausa sönghópinn. Við höfum reyndar ekki fundið nafn sem allir eru ánægðir með, og atli þetta festist ekki bara við okkur".

Þannig hljóðaði svarið við fyrstu spurningunni, og þá var spurt um tónlistarstefnu hópsins nafnlausa. "Við viljum endilega fá fólk til að hugsa, vera hvetjandi, jákvæð. Textarnir fjalla um samstöðu alþýðu manna við ýmsar aðstæður gegn auðvaldi og heimsvaldastefnu. Tónlistin er ekki ný, stíllinn er kominn úr poppi, þjóðlögum og jafnvel frá Hjálpræðishernum! Á Norðurlöndum kallast tónlist á borð við þessa "progressiv", þ.e. í þeirri merkingu að hún færi þróunina fram á við. Við getum kallað hana framfaratónlist eða bara framsóknartónlist!

Þið hafið oft sungið á vinnustöðum og víðar. Hvernig eru viðtökurnar?

Jú, við byrjuðum snemma á því að fara út á vinnustaði og það eru yfirleitt skemmtilegustu tónleikarnir okkar. Við höfum líka þróað tónlistar-

stílinn mikið með því að taka tillit til gagnrýni, og reyndar leitað eftir að heyra álit og viðhorf fólks til framlags okkar. Viðtökurnar má e.t.v.

Nafnlaus sönghópurinn á fundi Baráttuhreyfingar 1. des. á Laugarvatni. Á myndina vantar Auði. (VB-mynd).

lýsa með orðunum engin viðbrögð í fyrstu, efa, jafnvel tortryggni. En undantekningarlaust hefur stemming vaxið þegar á líður tónleikana."

VILJA KOMA FRAM Á STÉTTARFÉLAGSFUNDUM.

"Þú mátt gjarnan koma því að, að við viljum endilega koma fram sem víðast, sérstaklega á fundum í stéttarfélögum og vinnustöðum. Einnig koma árshátíðir til greina. Við höfum hingað til ekki neitað framkomu neins staðar og aldrei tekið peninga fyrir framlag okkar. Við ætlum hins vegar að meta það hér eftir hverju sinni, hvort við tökum eitthvað smáræði fyrir og setjum í hljóðfærastjóð. En við munum ekki taka fyrir að koma fram á baráttusamkomum sem við teljum mikilvægt að efla, t.d. Baráttuhreyfingu 1. desember."

Hljóðfærastjóð, segið þið. Hafið þið óskalista um ný hljóðfæri?

(Óðamála sönghópur): Jájá.., þanjó harmóniku og jafnvel trommuset. Hann Bragi er þrumugóður trommari. Og ól á gítarinn! (Síðasta athugasemd frá Stjána)

Þið ætlið þá ekki að fjölga í hópnum?

Neei. Þetta er málulegt!

HÓPURINN BETRA FORM EN KÓR

Nú hafa mörg ykkar reynslu af starfi í Kór Alþýðumennningar sáluga. Er heppilegra að flytja "framsóknartónlistina" með svona litlum hópi, heldur en kór?

Hópaformið er örugglega betra af ýmsum orsökum. Betri kynni félaganna innbyrðis og nánari samskipti og samstarf. Við tökum öll þátt í útsetningum laganna og tölum opin-skátt og gagnrýnið um það sem við erum að vinna að. Góður mórall? Seisei já, finni mórall! Okkur finnst þetta sérlega ánægjulegur félagsskapur. Svo er augljóslega mun meðfærulegra að nota sönghóp en kór í baráttu, til dæmis á vinnustöðum og víðar.

Þið flytjið talsvert af lögum og textum sem hafa sjaldan eða aldrei heyrst fyrr. Er gróska í lagasmíð, textaþýðingum og textagerð, sem

þjónar verkalýðsbaráttu og baráttu gegn heimsvaldastefnu?

Já, atli megi ekki segja að gróska sé að hlaupa í baráttulagasmíð. En auk þess hafa ýmsir dustað rykið af gömlum íslenskum baráttulögum og samið við þau lög. Það tekur auðvitað tíma að kynna lögin, en útgáfa laga og texta í bókum er ómetanleg til að útbreiða lög og texta. Við tökum þátt í að vinna og gefa út söngbókina Bráðabirgðalög I í sumar (fast í Októberbókabúðinni og í fleiri bókabúðum - aths. VB). Hún er gölluð, en skref fram á við. Núna erum við á kafi í að vinna Bráðabirgðalög II, sem við vonum að færi okkur enn lengra fram á við. Þar eru birtir nýir og gamlir textar, nótur og gítargrip. Jafnvel textar sem pítur og páll geta spreytt sig á að semja lög við!

Þá er bara hin klassíska lokasurning dagblaðanna í popparaviðtölum: Er ekki meiningin að þið farið að líta inn í hljóðver og senda út boðskapinn ykkar á plasti?

En þessi spurning datt niður dauð og fékk ekkert svar. Nafnleysingjarnir voru ófáanlegir til að ræða þau mál nánar og fóru undan í flámingi.

En hvað um það, Nafnlaus sönghópurinn er sprellumlífi og aldrei betri en einmitt nú. Hann hefur lagt verkalýðs- og andheimsvalda-baráttu ómetanlegt lið á stuttri ævi og á eftir að gera miklu meira gagn. Takk fyrir spjalldi!

Meistarinn

Í úthýsi í Betlehem ólst hann í nótt hinn eingetni sonur vors herra. Hann lenti því miður hjá fátækum fljótt og fékk af því síðarmeir verra. En búðlungur Júdealands hvatti sinn kníf, því hrædd eru konungalíf.

Og þegar hann ólst gekk hann öreigans braut og átti ei til knífs eða skeiðar. En öryggi borgarans aldrei hann hlaut og illu kom þetta til leiðar. Því vandræðafélaga fékk hann um síð - þennan fiski- og trésmíðalýð.

Þá auðugu húðflettu högg hans og orð því hér sá hann meinanna ratur. En sess átti hann glaður við bersyndugs borð með brotlegar konur við fætur. Var furða að hann virti ekkert fínt eða ríkt er föruneytið var slíkt.

Nú skiljum vér orð hans og atlunarverk hvern auman og snauðan að hefja. Og þess vegna látum vér kirkju og klerk hans kenningum halda innan skefja. Þá skelfast þeir ríku hvorki orð hans né ól þá eignast þeir gleðileg jól.

Þýðandi: Magnús Ásgeirsson

Rudolf Nilsen

Lönd vilja sjálfstæði - þjóðir vilja frelsi - alþýðan vill byltingu

Veggblaðabaráttan í Kína

Stjórnarskrá Kína ver rétt manna til að skrifa það sem þeim liggur á hjarta og festa upp á vegg á almannafari. Og meira að segja eru það ófrá-víkjanlegar reglur, að t.d. embattismenn ríkis og flokks eru skyldugir að svara gagnrýni sem á þá er borin innan ákveðins tíma frá birtingu. Veggblaðaskrif almennt eru því viðtekin venja í Kína og einn mikilvægur hluti af lýðræðislegri umræðu fólksins um stjórnarmál í viðtakri merkingu þess orðs og margt annað.

"Fréttaskýrendurnir" góðu stóðu illilega á gati, þegar þeir ráku sig á það á dögunum, að forysta kínverska ríkisins og kommúnistaflokksins studdi heils hugar veggblaðabaráttuna, jafnvel þó að aðsta forysta Kína væri tekin til bana á sumum þeirra. Og hér á Íslandi mátti heyra sama fólk og hefur ekki átt orð yfir alla "persónudýrkunina á Maó", lýsa því spekinglega yfir að nú væri sósíalísminn í Kína endanlega að fara í hundana, af því að á sumum veggblöðum mátti lesa fullyrðingar um að Maó hefði gert ákveðnar pólitískar villur!

En staðreyndin er sú, að opinská umræða í Kína þessa dagana er öruggur vitnisburður um að baráttan gegn "fjórmenningaklíkunni" hefur náð nýju stigi. Fjórmenningarnir og stuðningsmenn þeirra höfðu í árávis haft tögl og haldir í fjölmiðlum Kína og reyndu að stimpla opinskáa umræðu sem "gagnbýlingarstarfsemi". Einmitt vegna þess að

Alþýðulýðveldið Kína er stöðugt í brennidepli heimsfrétta, nú síðast vegna opinskárra skoðanaskipta íbúa Pekingborgar á veggblöðum við götur og torg. Þar hefur sitthvað komið fram sem "vestrunum fréttaskýrendum um kínversk málefni" hefur þótt matur í að velta sér upp úr og spá í, meðal annars gagnrýni á núverandi leiðtoga Kína, gagnrýni á Maó Tsetung, kröfur um að Teng Hsiaoping, varaforsetisráðherra, verði forsetisráðherra í stað Hua Kuofengs, sem einnig er formaður Kommúnistaflokks Kína. Þá hafa margir veggblaðaritarar krafist opnara lýðræðis í Kína og hraðari efnahagsþróunar. En jafnframt er rauður þráður í veggblaðaskrifunum, að alþýðan vill alls ekki snúa þjóðfélagsþróuninni við, það er að leiða Kína á ný inn á brautir auðvaldsskipulags og undirokunar. Heldur að hraða þá sósíalískri þróun og styrkja sósíalísmann.

"Án Maós Tsetungs hefði sósíalískt Kína ekki orðið að veruleika", segir Teng Hsiaoping, varaforsetisráðherra Kína.

kjarninn í gagnrýni fólksins beindist að stefnu þeirra sjálfra.

Maó Tsetung benti margt oft á, að lífsnáðsyn væri

fyrir sósíalísmann, að leiðtogarnir væru stöðugt gagnrýndir og störf þeirra og stefna metin. Hann kvartaði meðal annars yfir

því að hann fengi sjálfur ekki nægilega mikla gagnrýni. "Rennandi vatn fúlur aldrei", sagði Maó, og vildi efla að mun umræðu og gagnrýnið mat.

Það væri fjarstætt marxisma að halda fram að einhver maður gæti verið gallalaus. Það gildir um Maó jafnt sem aðra.

Beri hann ábyrgð á einhverjum villum kínverskra kommúnista, þá ber auðvitað að draga þær fram. Til þess er félögunum í Kína best treystandi.

SAMSTÆÐ FORYSTA

"Fréttaskýrendur" hafa m.a. reynt að búa til gamlar lummur um "valdabaráttu aðstu manna" í Kína, í kring um veggblaðabaráttuna. Teng Hsiaoping hefur hins vegar staðfest fulla einingu forystunnar, og sumir blaðamenn vestrænir neyðast m.a.s. til að víðurkenna að núverandi valdhafar séu "geysilega vinsælir meðal alþýðu manna".

Teng Hsiaoping hefur einnig sagt í viðtali við bandarískan blaðamann, að hann telji margt í gagnrýnni á Maó Tsetung rangt, og að án Maós hefði ekkert orðið úr sósíalísku Kína. Hins vegar lýsti Teng fullum stuðningi við umræðuna sem slíka og sagði að "fjöldinn hefði fullan rétt til að nýta sér lýðræðið".

"Við verðum að meta fólk á grundvelli rannsóknar í

AFSTAÐA EIK(m-1)

Samtökin fá ákúður frá ýms-um fyrir að vera nokkurs konar gagnrýnislaus "fréttastofa" Kína á Íslandi. Þetta er afar rangt. Við metum þróun og atburði í Kína út frá eigin forsendum, en erum í flestum tilfellum sammála Kommúnistaflokki Kína (KFK), vegna þess að við álitum grundvallarstefnu KFK rétta.

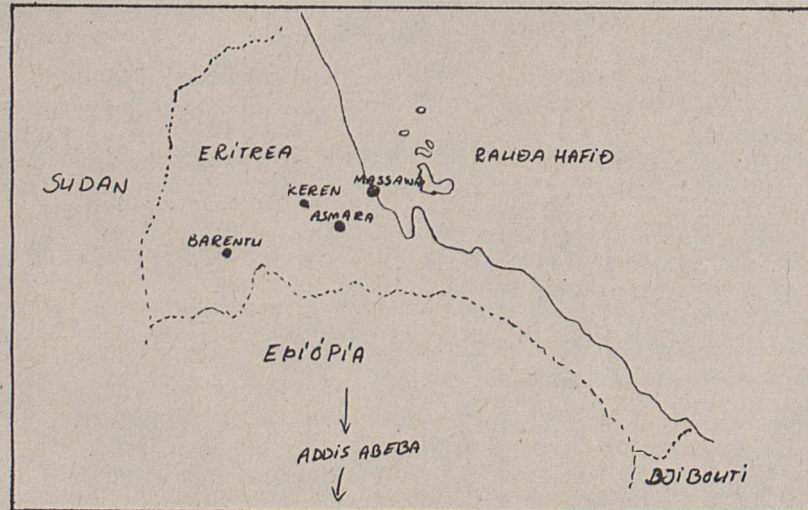
Ef upp kemur ágreiningur milli EIK(m-1) og KFK, þá er það ekki okkar verk að hlaupa í blöðin með það og blása út. Sumir andstæðingar okkar telja þetta sjálf-sagt veikleika, en við munum aldrei brjóta þessa meginreglu til að fá betri einkunir andstæðinganna. Við lítum á það sem okkar skyldu að verja rétta stefnu kínverskra kommúnista, að skýra hana og veita upplýsingar um Kína, en leysa ágreiningsmál með umræðu og gagnrýni/sjálfs-gagnrýni á milli aðilanna. Þannig varðveitum við innri einingu í heimshreyfingu kommúnista, en gefum afturhaldið minni möguleika á því að reka fleyg á milli samherja.

Kínverskt þjóðfélag er alls ekki fullkomið, vinir Kína eiga því ekki að verja það svo blint að þeir (viljandi?) horfi fram hjá veikleikum þjóðskipulagsins. Slíkt þjórnar ekki vináttustarfinu við Kína.

Stríðið í Eritreu: Afturhaldið í sókn

Eritreíska byltingin hefur átt þungt að gjalda síðustu vikur vegna heiftarlegrar sóknar eþíópísku afturhaldsins. Í sumar höfðu eritreísku frelsishreyfingarnar tvær frelsað 98% landsins undan Eþíópíu, en hafa nú orðið að láta af hendi mörg mjög mikilvæg svæði, í norður og austur hluta landsins, s.s. þjóðveginn milli hafnarborgarinnar Massawa og höfuðborgarinnar Asmara, og áfram frá Asmara til Addis Abeba. Eþíópíski herinn hefur einnig náð á sitt vald næst stærstu borg landsins, Keren og svæðunum þar umhverfis, sem er mjög mikilvæg hernaðarlega.

En hverju satir þetta? Hefur Eþíópíuher eflst svona gífurlega frá því í sumar? Án dyggilegs stuðnings sósíalheimsvaldasinnanna í Kremi og þúsunda kúbanskra, austur-þýskra og suður-jemenískra málaliða hefði Eþíópíuher aldrei tekist þetta. Fyrir stuttu síðan undirrituðu Eþíópía og Sovétríkin "vináttu- og samstarfssáttmála", sem greiddi enn frekar fyrir stórfelldum vopnasendingum Sovétríkjanna til Eþíópíu. Hin mikla sókn á hendur eritreísku frelsisöflum kemur beint í kjölfar þessa. Hroðalegustu aðferðir hefur verið beitt í til-

raun til að brjóta frelsisöflin á bak aftur og ná aftur frelsuðu svæðunum. Má þar nefna að eitrefnum, framleiddum í Sovétríkjunum hefur verið dreift úr lofti yfir akra í stórum stíl, í því markmiði að eyðileggja uppskeruna og auka möguleika á hungursneyð í Eritreu.

Svipuðum aðferðum beitti bandaríska heimsvaldastefnan í Indókiná fyrir nokkrum árum. Logandi napalm frá Sovétríkjunum rignir yfir bæi og þorp og verður óbreyttum íbúum að bana. Það sama gerðist í Indókinástríðinu. Ekki þýðir lengur að loka augunum fyrir beinni þátttöku Sovétmanna og Kúbana í stríðinu í Eritreu. Auk vopnasendinganna frá Sovétríkjunum, stjórnar fjöldi sovéskra hershöfðingja árásumum. Skriðdrekar og herþotur sem þátt taka eru mannaðar af kúbönskum, austur-þýskum og suður-jemenskum málaliðum.

Sovétríkin svífast einskis í því að ná markmiði sínu: hernaðarleg yfirráð yfir strandlengju Eritreu, sem liggur með-

fram Rauðahafinu, sjóleiðinni frá olíusvæðunum við Persaflóa til Evrópu. Sovétríkin stefna að enn einu uppskiptastríðinu, 3. heimsstyrjöldinni, og láta sig litlu varða þó það kunnist að kosta þjáningar og líf þúsunda alþýðufólks. Neyðin er nú mikil í Eritreu, og hafa frelsishreyfingarnar beðið ríkisstjórnir, pólitíska flokka, andheimsvaldasinnar hreyfingar og líknastofnunar um skjóta aðstoð. En frelsishreyfingarnar hafa ekki verið brotnar niður, og stríðinu í Eritreu er ekki lokið eins og borgaralegir fjölmiðlar hafa viljað meina. Og ástandur þessa tímabundna ósigurs er ekki klöfningur milli frelsishreyfinganna tveggja eins og kom fram í einum fréttatölum útvarpsins, og í því sambandi er vert að minna á sameiningaryfirlýsingu EPLF og ELF frá því í sumar. Fulltrúar frelsishreyfinganna hafa lýst því yfir að þær hafi dregið sig til baka til þess að hefja nýja sókn, og munu nú taka upp aðferðir skæruhernaðar í ríkara mæli.

Bandaríska sendiráðið: aðsetur öryggislögreglunnar

Hópur franskra blaðamanna var nýlega á ferð í Víetnam. Voru þetta blaðamenn frá m.a. Le Monde, Le Matin, Le Point og tímaritinu Le Nouvel Observateur. Þessi blöð voru meðal þeirra blaða sem voru jákvæð í garð víetnams í stríðinu gegn bandarísku heimsvaldastefnunni. Blaðamennirnir fóru upphaflega til Víetnam til þess að skrifa um "glapaverk Kampútseu", en þeir sáu strax að það sem er að gerast í Víetnam var alveg eins áhugavekjandi blaðafni.

FORDEMDIR FORINGJAR

Blaðamennirnir, sem áður höfðu stutt víetnams, fengu að ferðast frjálst um af þeim sökum. Af samtölum þeirra við íbúa Ho Sí-mín borgar (Saigon) kom fram að þeir höfðu glatað allri tiltrú á leiðtoga sína.

Blaðamaður Le Matin segir að norður víetnamskir yfirmenn hafi verið settir í allar lykilstöður í Hó Sí-mín borg og hagi sér eins og hverjir aðrir hernámsmenn á meðan íbúarnir búi við sult.

Blaðamaður sem var í Saigon á síðustu mánuðum stríðsins segir að það sé nú meira um gaddavírs-tálmanir í borginni en voru á meðan Van Thieu forseti, leppur Bandaríkjanna ríkti þar.

Bandaríska sendiráðið, sem var, er nú aðalbækistöð öryggislögreglunnar. Í hinu

fræga Van Duyet fangelsi í Hó Sí-mín borg, þar sem áður voru 25 fangar í klefa, eru nú 50 fangar, var blaðamönnum sagt af fólki sem hafði séð þetta.

Margir leiðtogar búddista og frjálslyndra blaðamanna sem voru andstæðingar gömlu stjórnarinnar og félagar í þjóðfrelsisfylkingunni eru nú lastir í fangelsum.

Allskonar svindl og fjárplógsstarfsemi er í borginni og er opinberum yfirmönnum greiddar stórar fjárfúlgur fyrir bæði mat og annað. Íbúarnir verða að kaupa megnið af mat sínum á svörtum markaði.

Helmingur svartamarkaðs-braskfjárins fer til yfirvaldanna en hinu stinga opinberir starfsmenn á sig.

Kampútsekskir stríðsfangar í Víetnam, teknir höndum í einni af mörgum innrásu Víetnams í Kampútseu að undanförmu. (Mynd: Gnistan)

Ísland fullvalda 1918 - 1978

Aðgerðir Baráttuhreyfingar 1. des. báru af

Baráttuhreyfing 1. desember hélt aðgerðir sínar í tilefni 60 ára fullveldis dagana 29. nóv. og 1. og 2. des sl. í Reykjavík og á Laugarvatni. Í Reykjavík stóðu auk þess þrír aðrir aðilar að samkomum. Á Akureyri hélt deildin þar í Samtökum herstöðvaandstaðinga baráttufund, og á Selfossi héldu Alþýðubandalagsmenn fund í tilefni dagsins.

Mjög voru þessar aðgerðir misjafnar að gæðum. Verður hér á eftir reynt að fjalla um efni fundanna í stuttu máli og leggja almennt mat á aðgerðirnar. Fundinum á Selfossi verður þó sleppt, þar okkur hafa ekki borist fréttir af honum. Baráttufundarinn á Akureyri verður getið í annarri grein, og einnig er annarstaðar fjallað um fund Laugvetninga, sem safnaði hvorki meira né minna en 100 manns, og var hinn glæsilegasti í alla staði og aðstandendum til sóma. Markar hann upphaf af baráttustarfi á Laugarvatni.

LELEG DAGSKRÁ STÚDENTA AÐ VENJU

Dagskrá "vinstri" - stúdenta í Háskólabíói var ósköp áþekkt fyrri dagskrám, en þó öllu hroðvirkislegri og verri en áður. Efni þeirra var "Háskólinn í auðvaldsþjóðfélagi", illa valið efni með tilliti til dagsins, en efni sem þó hefði mátt gera eitthvað viturlagt úr. Það var ekki gert. Þó brá aðeins fyrir léttri kímni, og ræða Gunnars Karlssonar, cand. mag. var áheyrileg. Baráttuandi á fundinum var enginn, og sem úttvarpsdag-efni var dagskráin léleg. Að þessum fundi stóðu Alla-ballar í Háskólanum, trotskístar úr Fylkingunni og vildarvinir þeirra í "KFÍ/ML".

Framhald af forsiðu OFVEIÐIN ISKYGGILEG

340 þús. tonn. Þorsstofninn minnkar því ár frá ári og sóknin hefur ekki minnkað, þrátt fyrir brotthvarf útlendinga af miðunum. Skýringin er sú, að síðan 1954, er þorsstofninn var 6-7 sinnum stærri en nú, hefur skipastóll Íslendinga þrefaldast að rúmlestatali.

Aðgerðir síðustu ára, svo sem takmörkun á möskvastarð og tímabundið þorskveiðibann eða lokun svæða, hrökkva því miður skammt til að sporna gegn hinni vöðalegu þróun. Skipastóllinn vex jafnt og þétt, mest vegna fjölgunar skuttogara, og örst þó í tíð Lúðvíks Jósefssonar sem sjávarútvegsráðherra (þ.e. um svipað leyti og "svarta skýrslan" kom út).

Af þessu má læra, að borgarastéttinni er ekki treystandi fyrir verndun fiskistofnanna, né fyrir efnahagslegu sjálfræði þjóðarinnar. Borgaralegir stjórnmálamenn, á borð við Lúðvík, Matthías Bjarnason og Kjartan Jóhannsson,

TVEIR AFTURHALDSFUNDIR

Vaka, félag íhaldsstudenta, hélt fund í félagsheimili sínu um efnið "19-84 - Hvað verður ekki bann-

Gengið úr Austurstræti áleiðis að Jóns stytta Sigurðssonar á Austurvelli (VB-mynd).

að?" Íhaldsmenn utan Háskólans héldu fund í Glási-bæ undir nafninu "Þjóðlegur 1. des." Tíðindamönnum Verkafélagsblaðsins þótti ekki taka því að sækja þá fundi, enda haldnir á sama tíma og aðgerðir Baráttuhreyfingar 1. des. í miðbænum. Sjálfsagt hefur það verið atlunin hjá NATO-sinum að draga með þessu móti úr aðgerðum baráttusinna.

ÚTIAÐGERÐIRNAR TÓKUST VEL

Útiaðgerðir Baráttuhreyfingar 1. des. tókust vel og vöktu mikla athygli. Fyrst var útifundur í Austurstrætinu, en síðan

stuttur útifundur á Austurvelli, þar sem lagður var blómsveigur að stytta Jóns Sigurðssonar, flutt stutt ávarp og sunginn fjöldasöngur. Baráttuandi meðal þátttakenda var mikill og útiaðgerðir þessar voru stórt stökk fram á við í sögu baráttunnar fyrir verndun sjálfræðis og gegn allri heimsvaldastefnu. Þátttakendur voru um 70 manns. Skemmdarstarfsemi var nokkur við þessar útiaðgerðir. Lögreglan hafði gefið leyfi til fundarins á Lækjartorgi,

en einnig gefið útmarkaðinum leyfi til að hafa þar í frammiháværa popptónlist. Varð Baráttuhreyfingin því að fara fund sinn innar í Austurstræti. En þá tók ekki betra við. Forráðamenn auðfyrirtækisins Karnabæjar stilltu popphátalara sína sína á fullt. Þegar þeim tókst ekki að yfirgefa fundinn, gáfust þeir upp. Á Austurvelli sameinuðust fullir Fylkingarfélagar um að vinna skemmdarverk á aðgerðum Baráttuhreyfingarinnar. Höfðu þeir raðað sér upp í kringum styttna af Jóni Sigurðssyni og sungu þar nífó um Jón og reyndu allt hvað aftök að gera aðgerð Baráttuhreyfingarinnar sem hlægi-legasta. Einn "KFÍ/ML"-ari stillti sér upp við hlið þeirra

1. des. fundur SHA

Deild Samtaka herstöðvaandstaðinga á Akureyri (SHA) stóð að fundi 3. des. í tilefni fullveldisdagsins. Kröfur hans voru: 1. Ísland úr NATO - herinn burt! 2. Verjum sjálfræði Íslands! 3. Gegn stríðsundirbúningi og heimsvaldastefnu Bandaríkjanna og Sovétríkjanna! Á fundinn komu 50-60 manns og hlýddu m.a. á ávörp um stöðu hermálsins, um stríðshattuna

og fleira. 51 þús. kr. söfnuðust á fundinum, og í fundarlok sagði fundarstjóri að nauðsynlegt væri að virkja fólk til starfa á Akureyri allt árið um kring, ekki aðeins í kring um landsráðstefnur SHA og tyllidaga.

Verður að telja þennan fund á Akureyri vel heppnaðan og lyftistöng fyrir áframhaldið.

Fréttaritari.

sem tóku til máls með "Stétta-baráttuna" sína í fanginu í þeirri von að fá ókeypis auglýsingu á ljósmyndum blaðaljósmyndara dagblaðanna.

BARÁTTUFUNDUR Í GLÆSIBÆ

Dagskrá Baráttuhátíðarinnar í Glæsibæ var mjög fjölbreytt. Vísnavinir komu fram með mjög skemmtilegt og vel flutt efni. Nafnlaus sönghópurinn átti einnig sinn þátt í að gera fundinn góðan. Eflist hópurinn með hverju verkefni sem hann tekst á hendur. Guðbrandur Magnússon, leikari, flutti af mikilli snilld kafla úr "Snörinni" eftir Jakobínu Sigurðardóttur, og Þröstur Guðbjartsson, leikari, las upp smásögu eftir Ara Trausta Guðmundsson.

Einnig var lesið ljóðið "Tveir bræður" eftir Jóhannes úr Kötlum.

Tvö pólitísk ávörp voru flutt, auk setningar - og lokaávarps og fjármálaávarps. Þótti sumum sem of lítið hefði verið af pólitík á fundinum, en sú pólitík sem þar var borin fram, hafi verið of almenn og fjarlæg raunveruleik íslenskrar alþýðu.

Fjáröflun á fundinum fór fram í formi skyndihappdrættis. Söfnuðust með því móti um 120 þús. kr. á fundinum, sem hlýtur að teljast frábært, miðað við fjölda fundarmanna, sem var rétt rúmlega 100.

Fundinum bárust kveðjur frá sjö aðilum. Ber þar fyrst að nefna Mími - nemendafélag Menntaskólans að Laugarvatni, sem sendi fundinum 10 þús. kr. táknrænt fjárramlag. Aðrir sem sendu kveðjur voru Félag Járniðnaðarnema, Óslódeild SÍNE, 1. des. nefndin í Ósló, Baráttuhreyfing 1. des á Laugarvatni, framkvæmdarnefnd EIK-(m-l) og Stjórn 8. mars-hreyfingarinnar. "KFÍ/ML" sendi

fundinum enga kveðju. Missti "flokkurinn" þar með af síðasta tækifærinu til að sýna yfirlýstan "stuðning" sinn við hreyfinguna.

Almennt má segja, að starf Baráttuhreyfingar 1. des. hafi borið góðan árangur. Útiaðgerðirnar voru mjög vel heppnaðar. Baráttufundurinn var hins vegar of fámennur, miðað við það fylgi sem baráttumál hreyfingarinnar njóta

Guðbrandur Magnússon

meðal almennings. Bendir það til þess að liðsmönnum hreyfingarinnar hafi ekki tekist nægilega vel að ná til fjöldans. Aðrar aðstaður kunna einnig að hafa sitt að segja. Um þetta og annað sem tengist starfinu verður rætt á síðasta liðsfundi hreyfingarinnar, sem haldinn verður 14. des.n.k. í Söknarsalnum, Freyjugötu 27, og hefst kl. 20.30.

Framkvæmdarnefnd Baráttuhreyfingar 1. des. biður alla þá sem hafa undir höndum óselda bæklinga og merki að skila þeim til gjaldkera Öldu Marínósdóttur, Bugðulæk 16, rishæð, nú þegar eða á liðsfundinum 14. des.

Laugarvatn: 100 manns á fundi!

Baráttuhreyfing 1. desember á Laugarvatni stóð að fundi á staðnum 29. nóvember. Þar voru fluttar ræður, lesið upp og sungið. Fundinn sóttu um 100 manns, þegar flest var, og verður það að teljast mjög gott, en um 20 manns höfðu starfað virkt í hóp Baráttuhreyfingar á staðnum vikurnar fyrir fund.

Í ræðu fulltrúa Laugarvatnshópsins kom m.a. fram, að hugmyndir eru uppi um að halda lífi í hópnum eftir áramótin. Er ákveðið að halda liðsmannafund í upphafi nýs árs og leggja línur fyrir framhaldið. Komið hefur til tals að stofna hóp úr Samtökum herstöðvaandstaðinga á grundvelli stefnu Baráttuhreyfingar 1. desember og efna jafnvel til opins fundar

30. mars.

Guðmundur Birkir Þorkelsson, formaður nýstofnaðs Alþýðubandalagsfélags í Laugardal, hélt ræðu um baráttuna gegn hernum og NATO og var hún athyglisverð á að hlýða. Hann rakti hvernig Alþýðubandalagið hefur "jarðað" hermálið í þeim ríkisstjórnnum sem það hefur átt aðild að. Sagði hann lærdóma herstöðvaandstaðinga þá að þeir yrðu að treysta á eigið afl fyrst og fremst. "Við eigum engan stjórnsmálaflökk á þingi sem við getum treyst í þessu máli", sagði Guðmundur Birkir.

Ræðumennirnir Eiríkur Ellertsson frá Reykjavík og Einar Jónsson frá Laugarvatni slógu báðir föstu, að Samtök herstöðvaandstaðinga væru á góðri leið með að grafa sér

Guðmundur B. Þorkelsson

pólitíska gröf, með því að samþykkja ekki baráttu gegn allri heimsvaldastefnu, með Bandaríkin og Sovétríkin í broddi fylkingar. Fleiri og fleiri söju, að stefna Samtaka herstöðvaandstaðinga væri ekki í samræmi við þróun heimsála og því væri tilkoma samfylkinga á borð við Baráttuhreyfingu 1. des. nauðsynleg.

Gerist áskrifendur
Áskrift greiðist á
gíró 12 200 - 9

ÁBM: ALBERT EINARSSON
1 árs áskrift: kr. 3000
1/2 árs áskrift: kr. 1750
Til útlanda: kr. 5500
Stuðningsáskrift: kr. 5000
ÖÐINSGÖTU 30 Pósthólf 5186,
Reykjavík, sími: 29212

Landsbókasafnið
v/ Hverfisgötu
101 Reykjavík

Tílefni bréfsins er frétt um fjöldauppsagnir hjá verk-takafyrirtækinu Ístak á Grund-artanga í Morgunbl. 2. des. s.l.

Fyrir lá verkefnaskortur hjá Ístaki við byggingu Grund-artangaverksmiðjunnar. Þá tóku forráðamenn fyrirtækisins til þess bragðs að segja upp verkafólki með aðdraganda og aðferðum sem ekki er hægt að láta hjá líða að gera að um-talsefni.

Umræddir verkamenn voru látnir mæta til vinnu á Grund-artanga mánudaginn 27. nóvemb-er. Síðan er læst að hverjum og einum sama dag og þeim af-hent hliðstætt bréf og birtist hér með: Bréf upp á tafarlausan brottrekstur úr vinnu. Og innihaldið segir meira en orð-in sem þarna standa. Ef lesið er milli lína, þá er inntakið þetta: Burt með þig, helvítis gólfuskan þín, strax í kvöld!

Án þess að ég setji mig í eitthvert dómarsæti um inni-hald bréfsins, þá sé ég mig neyddan til að vekja á því at-hygli, þar sem ég tel það vera svívirðilega móðgun við allt vinnandi alþýðufólk, á Grund-artanga og annars staðar.

UPPGJÖF VERKALÝÐSFORYST-UNNAR

Eftir áreiðanlegum heimild-um sem ég hefi aflað mér, var haldinn fundur um málið í verkalyðsfélaginu á Akranesi, ásamt með trúnaðarmönnum verkamanna á Grundartanga og forráðamönnum Ístaks. Ég hefi

fregnað að niðurstaða fundar-ins hafi verið uppgjöf verka-lyðsforystunnar í þessu rétt-lætismáli. Mun hún hafa verið byggð á þeirri forsendu, að umræddir verkamenn áttu eftir að vinna örfáar klukkustundir

til að eiga lögmætan viku upp-sagnarfrest, skv. kjarasamningum.

Greinilegt er að trúnaðar-menn staðarins gerðu rangt, er þeir fóru á þennan fund. Að mínu áliti voru aðstaður fyrir

staðbundin fund um málið, og jafnvel aðstaður til að hnekkja árásum Ístaks-manna með samúðarverkfalli á staðn-um.

EN ÞEIR ÁTTU FYRIR BRENNI-VINI, ÖDLINGARNIR...!

En forráðamenn Ístaks virð-ast hafa orðið dálítið efins um eigin vinnubrögð eftir á, því þeir buðu afganginum af starfsfólki sínu á fyllerí í lok vinnuviku. Vænti ég að þeir sem að því stóðu séu nú stoltir af verkum sínum og framferði.

Gefum áskrift í jólagjöf

Síðan 1. október s.l. hefur staðið yfir áskriftar- og lausasöluherferð til að auka útbreiðslu Verkalýðsblaðsins. Herferðinni lýkur um áramótin. Lokaátakið er því eftir og af því tílefni leitaði blaðið til félaga úr stjórnhirferð-arinnar til að leita fréttar.

Frá því að herferðin hófst hefur lausasalan stór- aukist. Árangurinn hefur náðst fyrst og fremst með því að selja blaðið reglu- lega og skipulega.

Öflun nýrra áskrifenda hefur ekki gengið sem skyldi. Greinilega hefur ekki verið unnið markvisst að því að afla nýrra áskrifenda, og stuðningsmenn blaðsins eru ekki nógu meðvitaðir um mikil- vægi áskriftar. Árangur fél- aganna á Suðurlandi sýnir þó að auðvelt er að afla blað- inu áskrifenda. Það sem þarf er að bjóða fólki hana!

Nú er lokaspretturinn fram- undan. Er eitthvað sérstakt sem þú vilt koma á framfæri í því sambandi?

HVERS VEGNA OPIÐ BRÉF TIL HJÖRLEIFS?

Ástaðan fyrir því að ég skrifa þessar línur í formi opins bréfs til þín, Hjørleif-ur Guttormsson, er sú, að nú ert þú orðinn æðsta vald fram- kvæmda á Grundartanga. For- ráðamenn Ístaks vilja gera undirtektir þínar, vantanlega Jón Sigurðsson eða Guðlaug Hjørleifsson, ábyrga fyrir uppsögnunum. Segja að þeir hafi þröngvað Ístaki til að ráða 20-30 manns í október s.l. til að ljúka ákveðnu verkefni, en segja þeim og fleirum síðan upp í nóvemb-er (Ljóst er þó að sé þetta svo, þá hafa umræddir starfs- menn verið ráðnir í vinnu á fólkskum forsendum). Þeir starfsmenn sem ég ræddi við, töldu sig ekki hafa unnið að neinu einu sérstöku verkefni, heldur hafi þeir gengið til almennra verkamannastarfa vítt og breytt á svæðinu.

Ég óska eftir því að þú leiðir í ljós hvaða afskipti Járblendifélagið hefur haft af þessum málum. Komi í ljós að Ístaks-menn hafa borið sak- ir á Járblendifélagið, aðeins til að bjarga eigin andliti, þá óska ég og félagar mínir eftir því að þú veitir þeim eins árlega ráðningu og vald þitt gefur tílefni til. Ef hins vegar undirtektir þínar eiga hér hlut að máli, þá ber þér að greina frá málavæxtum eins og þeir liggja fyrir.

Það verður ekki þolað, að atvinnurekendur á Grundartanga, eða annars staðar, ráðskist með verkafólki eftir eigin geð- þótta, eftir því hvernig vind- ur blæs hverju sinni.

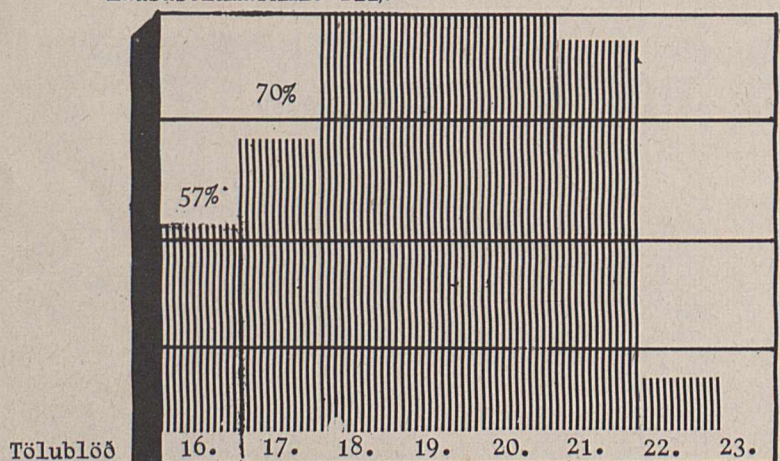
Virðingarfyllst,
Einar Gunnarsson,
járniðnaðarnemi á Grundartanga.

Áskrifta og lausasöluherferð

Nýir áskrifendur

Alls	50%	75%
Stór-Rvk.		
Suðurland		
Vesturland		
Norðurland		
Austurland		
Erlendis		

Lausasölumarkmið 122%

HERFERÐARDAGAR 16. OG 17. DESEMBER

Föstudaginn 16. og laug-ardaginn 17. desember eru sölumenn Verkalýðs- blaðsins hvattir til að gera að sérstökum her-ferðardögum, alls staðar þar sem blaðið er selt.

Sölumenn eru hvattir til að tjalda öllu sem til er í lausasölu og gera stóráttak í öflun nýrra áskrifenda. Í þessu sambandi vill um-sjónarnefnd herferðar-innar benda á eftirfar-andi atriði.

- Notið burstir í þétt- býli. Tilvaldir staðir í Reykjavík eru Lækjar-torg, Hagkaup við Lauga-veg og Hlemmur.
- Notið auglýsingaspjöld í "bak og fyrir" með góðum auglýsingatextum.
- Leggið til skemmtiefni sem flutt yrði öðru hvoru á fjölförnum stöðum.
- Farið vandlega yfir öll íbúðarsöluherfin.
- Hafið samband við vinnufélaga, kunningja eða ættingja og bjóðið áskrift og hvetjið fólk til að nota gjafakort Verkalýðsblaðsins. Fimmtudaginn 15. des. verður opið á milli kl 18 og 19 í húsnæði dreifingar. Þar geta sölumenn skipulagt að-gerðir nánar og útbúið burstir og auglýsinga-spjöld.

Áskriftaherferðin gengur mjög stíðlega og bendum við enn einu sinni á að ef hver og einn sölumaður blaðsins útvegar minnst einn áskrifenda, þá ætti her-ferðin að komast í mark fyrir 1. jan. næstkom-andi. Munið eftir að bjóða áskrift og ræðið við fólk um mikilvægi áskrifta í uppbyggingu Verkalýðsblaðsins

1. okt '78 - 1. jan '79

Styrkið EIK (m-l)

gíró 57070 - 2